

ที่เมืองคาเปอร์นาอุม

หลังจากที่พระเยซูทรงสอนประชาชน เรื่องสุดท้ายคือ
เรื่องของคนสร้างบ้านบนฐานหิน และฐานทราย

ลูกา 7:1

พระองค์ก็ทรงเข้าไปในเมืองคาเปอร์นาอุม เมืองนี้อยูริม
ทะเลสาบกาลิลีทางตะวันตกเฉียงเหนือ
ชาวเมืองส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นชาวประมงและทำนาทำไร่
แม้ไม่ใช่เมืองหลวงแต่ก็มีคนอาศัยอยู่มากพอสมควร

ทาสรักของนาย

ดูชายคนนี้ซิ เขาป่วยหนัก เกือบจะสิ้นชีวิตไป และคนที่เฝ้ามองเขาอยู่ หาใช่เพื่อนของเขาไม่ แต่เป็นเจ้านายที่รักเขามาก

ลูกา 7:2

เขาเสียใจที่ทาสของเขาป่วยทรุดลงไปเรื่อย ๆ เป็นไปได้
อย่างไรที่ทหารโรม ซึ่งได้ชื่อว่า เป็นทหารที่โหดร้ายมาก
ถ้าเป็นนายคนอื่น จะปล่อยให้ตายไปเลย ที่ทหารจะมี
ความรักให้กับเพื่อนมนุษย์เช่นนี้ นี่เป็นเรื่องจริงที่น่า
เชื่อ

เราเคยรักใคร่มากแบบนี้บ้างไหม

หาผู้ช่วย

นายร้อยได้ยินเรื่องพระเยซู เขาส่งชาวยิวอาสุโสมาทูล
เชิญพระเยซูให้ไปรักษาทาสของเขา

ลูกา 7:3

นายร้อยผู้นี้มีสัมพันธ์ที่ดีกับชาวยิว เขาไม่ได้ปกครอง
อย่างสามทหารเหมือนกับทหารทั่วไป

ดังนั้น เมื่อทาสของเขาป่วย และเขาไปขอให้คนยิว
ช่วยไปเชิญพระเยซูมารักษา เขาก็ได้รับความร่วมมือ
จากชาวยิวเหล่านั้นเป็นอย่างดี

ทรงรับเชิญ

“พระเยซูขอรับ นายร้อยผู้หนึ่งขอทูลเชิญพระองค์ไปที่บ้านของเขาหาสของเขารับ กำลังจะตาย”

ลูกา 7:4-5

“พระองค์น่าจะทรงไปช่วยเขานะขอรับ” เขากล่าวต่อด้วยความร้อนใจ “เขาเป็นคนดี รักขากยิว ดูแลเราเป็นอย่างดี นี่เขายังช่วยสร้างธรรมศาลาให้เราด้วยขอรับ”

พระเยซูทรงเห็นความร้อนใจของเขา...

นายร้อยเปลี่ยนใจ

พระเยซูทรงรีบเดินตามชายคนนั้นไปทันที
ดูซิ... ทรงพร้อมที่จะเข้าไปช่วยคนที่ขอต่อพระองค์ด้วยความเชื่อมั่น

ลูกา 7:6

แต่แล้ว นายร้อยนี่ก็อะไรขึ้นมาได้ เขาก็เรียกเพื่อน
คนหนึ่งมา

“เร็วๆ ขอให้ท่านรีบไปบอกพระเยซูว่า ขออย่าทรง
ลำบากมาที่บ้านของเราเพราะเราไม่สมควรที่จะต้อนรับ
พระองค์ในบ้านนี้ เราต่ำต้อยเกินกว่าที่จะเข้าเฝ้าพระองค์
ด้วยซ้ำ...”

ขอเพียงบัญชา

เพื่อนกิ่ง ทำไมพูดแบบนี้ “ไปสิ รีบไป ”

ลูกา 7:7

บอกพระองค์นะว่า ข้าเห็นว่าไม่สมควรที่ข้าจะหา
พระองค์ เพียงแต่พระองค์จะทรงบัญชา มา ทาสของ
ข้าก็จะหายโรคแน่นอน

เพื่อนของนายร้อยรีบรุดไปพบพระเยซูก่อนที่จะพระองค์จะ
มาถึงบ้าน

รีบแจ้งคำ

“พระเยซูเจ้าข้า โปรดอย่าลำบากไปถึงบ้านของท่านนาย
ร้อยเลยขอรับ

ลูกา 7:8

“เขาบอกว่า เขาไม่สมควรที่จะรับพระองค์ที่บ้าน เขาไม่ควรแม้จะมาเฝ้าพระองค์ เขาบอกว่า เขาอยู่ใต้วินัยขอ
ทหาร ... เมื่อสั่งผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ให้ไป ให้
มา เขาก็ต้องทำตามนั้น พระองค์เจ้าข้า ขอเพียง
พระองค์ทรงสั่งอยู่ตรงนี้ ทาสก็จะหายโรคแน่”

ประหลาดพระทัย

พระเยซูทรงประหลาดใจมาก ... ทรงหันมาตรัสกับ
ประชาชนทั้งหลายที่ตามมาว่า “แต่แม้ในหมู่คนอิสราเอล
เราไม่เคยพบความเชื่อมากเช่นนี้ !”

ลูกา 7:9-10

จริงสิ คนอิสราเอลเอง ยังไม่เชื่อเหมือนนายร้อย
เขาเชื่อว่า ไม่ว่าพระเยซูตรัสที่ไหน คนป่วยก็หายโรคได้
ไม่เห็นต้องมาเจอกัน ฤทธิ์ของพระองค์ไปได้ทุกแห่ง
เมื่อคนที่ไปพบพระเยซูกลับมาบ้าน เขาก็ตกใจ เพราะ
หาสแนร์รักของนาย หายเป็นปกติแล้ว!

เดินทางต่อ

จากเมืองคาเปอร์นาอุมซึ่งอยู่ทางเหนือ
ไม่นานนัก พระเยซูก็เสด็จมาลงมายังเมืองนาอินซึ่งอยู่
ทางใต้ลงมา

ลูกา 7:11

พระองค์ไม่ได้เดินทางตามลำพัง
แต่มีทั้งศิษย์ของพระองค์ และคนจำนวนมากตาม
พระองค์ไปด้วย

“นั่นไง พระเยซูขอรับ เรามาถึงเมืองนาอินแล้ว”

โสศกเศร้าทั้งเมือง

พอเดินมาถึงประตูเมืองนาอิน ปรากฏว่า เจอคนอีก
กลุ่มเดินออกมาจากเมือง

ลูกา 7:12

คนเหล่านั้นกำลังหามโลงศพชายหนุ่มคนหนึ่ง
มีเสียงคร่ำครวญ ร้องไห้ดังระงมทั่วบริเวณ
"ฮือ ฮือ ไม่น่าเลย ทำไมต้องมาตายตั้งแต่ยังหนุ่ม
แล้วแม่ของเขาก็คือเป็นแม่ม่าย จะอยู่กับใคร? ฮือ ฮือ..."

คำปลอบจากพระเยซู

คนสองกลุ่มใหญ่ ๆ มาเจอกัน กลุ่มหนึ่งเดินทางมาจาก
ที่ไกล กำลังอ่อนล้า อยากพักผ่อน
อยากหาอาหารกิน

ลูกา 7:13

ส่วนคนอื่นกลุ่มกำลังเศร้าใจกับหญิงที่เสียลูกไป
ลูกรักจากไป ไม่กลับมา
แม่รัก และอยากให้ลูกอยู่ใกล้ๆ
แต่เวลานี้ไม่มีลูกแล้ว
เมื่อพระเยซูทรงเห็นมารดาของเขา พระองค์ทรง
เมตตา ... ตรัสว่า "อย่าร้องไห้ไปเลย"

ตะโลง

พระเยซูทรงสงสาร..

พระองค์ก็จะช่วย

ลูกา 7:14

พระเยซูเข้าไปใกล้โลงศพ ทรงตะโลงนั้น
ตรัสว่า “ชายหนุ่มเอ๋ย... เราสั่งให้เจ้าลุกขึ้น”

เพื่อน ๆ คิดว่าจะเกิดอะไรขึ้นครับ?

ต่อหน้าต่อตา!

ลูกา 7:15

ตอนที่ทรงสั่งให้ศพชายหนุ่มลุกขึ้นนั้น ผู้คนที่อยู่ด้วยต่างตาโต ไม่มีเสียงออกมาเลย ศพนั้น ลุกขึ้นนั่ง และพูดออกมาเป็นภาษาคน ประชาชนรอบ ๆ ต่างดีใจ "เย่...ไฮโย.... ฟิ้นแล้ว ฟิ้นแล้ว ขอขอบคุณพระเจ้า"

"เอา ลูกชายของเจ้า รับเขาไว้ซิ"

พระเยซูตรัสกับมารดาของเขา

เธอยิ้มกว้างด้วยความดีใจ "ขอขอบคุณพระเยซูเจ้า

ค่ะ ขอขอบคุณมาก ขอขอบคุณพระเจ้า"

คำสรรเสริญ

ลูกา 7:16

คนทั้งปวงเกิดความกลัวและสรรเสริญพระเจ้าว่า
“ท่านผู้กล่าวคำยิ่งใหญ่เกิดขึ้นท่ามกลางเรา

พระเจ้าได้ลงมาเยี่ยมชนชาติของพระองค์แล้ว”

เหตุการณ์นี้ทำให้คนมั่นใจว่า พระเจ้าทรงเสด็จมาหา
พวกเขาจริง

และเรื่องราวนี้ก็กลายเป็นข่าวร้อนว่อนไปทั่วแคว้น
ใกล้เคียงและแผ่นดินยูเดีย

สงสัยจริง

ลูกา 7:18-20

เรื่องที่พระเยซูทรงรักษาบ่าวของนายร้อยให้หาย และที่ทรงทำให้ชายหนุ่มฟื้นขึ้นมาจากความตายที่ไปถึง หูของยอห์นผู้ให้บัพติศมา ยอห์นผู้นี้คือผู้ที่เกิดมาก่อน พระเยซูไม่นาน จากบิดามารดาที่ชรามาก ยอห์นเป็นผู้ที่ชักชวนให้คนกลับใจใหม่ เพราะแผ่นดินของพระเจ้ามา ใกล้ เขาสงสัยว่า พระเยซูผู้นี้ เป็นพระผู้ช่วยที่พระเจ้า ทรงสัญญาว่าจะส่งมา จึงไข้ให้ศิษย์ไปหาพระเยซู "ท่านเยซูขอรับ.. ท่านเป็นพระผู้ช่วยให้รอดที่จะเสด็จมา องค์นั้น หรือว่า เราต้องรอท่านอื่น?

เห็นกับตา

ลูกา 21:21-23

แต่ขณะที่พวกเขาถามพระเยซูนั่นเอง
พระเยซูก็กำลังวุ่นกับการรักษาคนมากมาย
ให้หายจากโรค พวกเขாதำใจที่หายโรค
ศิษย์ทั้งสองคนก็เห็นกับตา พระองค์ตรัสว่า
"กลับไปบอกท่านยอห์นว่า เจ้าได้เห็นอะไรบ้าง...
คนตาบอดเห็นได้ คนง่อยเดินได้ คนโรคเรื้อนหายสะอาด
คนหูหนวกก็กลับได้ยิน คนตายเป็นขึ้นมา
ที่สำคัญ... คนยากจนได้กินข้าวดีด้วย
ใครที่ไม่เสียความเชื่อเพราะเราก็คือสุข...."

พระเยซูตรัสถึงยอห์น

ลูกา 7:24-29

พระเยซูทรงกล่าวกับประชาชนว่า "เวลาพวกเจ้าออกไปตามถิ่นกันดาร เจ้าไปดูอะไร จะเห็นอะไร ดูต้นอ้อ ลมพัดไหวผองตามหรือดูคนใส่เสื้อสวย ๆ ไม่ใช่ซิ

เพราะคนใส่เสื้องามพุ่งเพื่อจะอยู่ในวังต่างหาก”

“ถ้าอย่างนั้นออกไปดูอะไร ไปดูผู้กล่าวคำของพระเจ้า
ไซไหม? ไซแล้ว ยอห์นคนนี้ เป็นยิ่งกว่าผู้กล่าวคำ
ของพระเจ้าอีกนะ”

มีผู้เขียนถึงยอห์นว่า “ดูเถอะ เราจะส่งทูตของเรามา
ก่อนท่าน เพื่อเตรียมทางให้ท่านล่องหน้า”

“เราบอกให้เลยว่ จากคนที่เกิดจากผู้หญิง ไม่มีใคร
ใหญ่กว่ายอห์น แต่ผู้เล็กน้อยที่สุดในอาณาจักรของ
พระเจาก็ใหญ่กว่ายอห์น”

ดังนั้นคนไหนก็ตามที่ได้เจอกับยอห์นมาก่อน
พอได้ยินพระเยซูตรัสเรื่องอะไร
พวกเขาก็รับพระองค์ได้ง่าย
สมกับที่พระเจ้าได้ส่งยอห์นมาล่องหน้าพระเยซู

คนที่ไม่ถูกเตรียม

แต่ยังมีคนอื่นอีกพวกที่ไม่ยอมรับคำของพระเยซู
เพราะเขาไม่ยอมรับคำของยอห์นมาก่อน
เขาไม่เชื่อคำของยอห์น
เขาก็ไม่เชื่อคำของพระเยซูด้วย

ลูกา 7:30

พวกนี้ คือเหล่าฟาริสีที่ตั้งกฎเกณฑ์ทางศีลธรรม ความ
ประพฤติขึ้นมามากมาย
เขาคิดว่า เขารู้ดีกว่าใคร...อะไรเป็นสิ่งที่ถูกต้องหรือผิด
แต่หารู้ไม่ว่าเขาเข้าใจผิด

คำเปรียบเทียบกับพระเยซู

ลูกา 7:31-32

พระเยซูทรงเปรียบเทียบคนในสมัยพระองค์ว่า เป็นเหมือนเด็กกลางตลาด เด็ก ๆ เหล่านี้ตะโกนกันไปมาว่า "พวกนั้นเป่าขลุ่ย เธอก็ไม่เต้นรำ พอฉันร้องเพลงแห่งความโศกเศร้า เธอก็ไม่ร้องไห้สักรินิด"

สาเหตุที่ไม่พอใจ

พระเยซูกำลังบอกว่า พวกฟาริสีนั้น ต้องการให้คนอื่นทำตามไม่ว่าเขาจะทำอะไร ประชาชนควรทำตามเขา แต่กลับไปฟังยอห์นและพระเยซูสอนเรื่องพระเจ้า ประชาชนไม่ฟังพวกเขาสอนศีลธรรมเป็นหลายร้อยข้อ พวกเขาจึงโกรธ ไม่พอใจที่ประชาชนไม่ฟังเขา

ข้ออ้างว่าไม่ชอบยอห์น

ลูกา 7:33

ฟาริสีไม่ชอบยอห์น เพราะยอห์นดูเคร่งครัดไป ไม่กิน
ขนมปัง ไม่ดื่มเหล้าองุ่น เขากล่าวหาว่ายอห์นมีผีสิง

อาหารของยอห์นคือ จักจั่นและน้ำผึ้ง ท่านไม่มาเดินอยู่
ในเมือง แต่กลับประกาศพระนามพระเจ้า ในถิ่น
กันดาร ผู้คนต้องชวนขวายเป็นฟังท่านนอกเมือง

ข้ออ้างว่าไม่ชอบพระเยซู

ฟาริสีไม่ชอบพระเยซู เพราะพระองค์ทรงเป็นเพื่อนกับ คนเก็บภาษี เป็นเพื่อนกับคนที่เขาถือว่าเป็นคนบาป ทั้ง ยอห์น และพระเยซู ไม่ทำอย่างที่เขาต้องการ

ลูกา 7:34-35

พระเยซูทรงอยู่ท่ามกลางคนจน คนเก็บภาษี คนนอกศาสนา ทรงกิน ดื่มอยู่กับคนที่ฟาริสีไม่ชอบ ดังนั้น ฟาริสีมองแล้วตัดสินใจว่า พระเยซูเป็นคนตะกละและขี้เมา พระปัญญาของพระเจ้านั้น ก็ได้พิสูจน์ว่า พระองค์ทรงทำถูกต้องแล้ว ดูได้จากชีวิตของคนติดตามพระองค์

งานเลี้ยงอย่างเคย

นี่ไง อย่างที่ฟาริสีคิดว่า พระเยซูเป็นคนที่เข้าสังคมมากเกินไป

ลูกา 7: 36

ฟาริสี คนหนึ่งเชิญพระองค์ไปรับประทานอาหารที่บ้าน
พระองค์ไม่ได้ปฏิเสธ รับคำเชิญนั้น

เมื่อถึงบ้านของเขา พระองค์ก็ทรงเอนกายลง ตามธรรมเนียมของชาวยิวที่จะนั่ง ๆ นอน ๆ กินอาหารด้วยกัน

กตัญญูที่สุด

ลูกา 7:37-38

ในที่นั้นเอง มีหญิงคนถือผอบเล็ก ๆ ใบบึงเดินเข้ามา
ผอบนั้นมีน้ำมันหอมที่เธอสะสมมาเป็นเวลานาน น้ำมัน
หอมนี้มีราคามาก

เธอมองดูว่า พระเยซูอยู่ที่ไหน เมื่อพบ.... เธอก็เดินมา
อยู่ข้างหลังใกล้ๆ พระบาทของพระองค์ เธอนั่งลง ร้องไห้
จนน้ำตาท่วมพระบาท

เธอเอาผมของเธอเช็ดพระบาทของพระองค์!

จากนั้น ก็เอาน้ำมันเทลงขโลมจนทั่ว....

ความเห็นของฟาริสี

ฟาริสีมองเห็น นึกในใจว่า .. ถ้าท่านผู้นี้เป็นผู้กล่าวคำ
ของพระเจ้า น่าจะรู้ว่า ผู้หญิงคนหนึ่งที่แตะต้องกายของ
ท่านเป็นใคร....

ลูกา 7:39

การที่มีผู้หญิงมาร้องไห้ แล้วเอาน้ำมันชโลมพระบาทพระ
เยซู อยู่ในสายตาของทุกคนในงานเลี้ยง โดยเฉพาะ
อย่างยิ่ง เจ้าของบ้าน...

เขาคิดว่า .. พระเยซูน่าจะรู้ว่า ผู้หญิงคนนี้เคยเป็นคน
ชั่วมาก่อน แล้วให้ทำอย่างนี้ได้อย่างไรกัน
พระองค์น่าจะห้ามเธอไม่ให้ทำอย่างนี้

ทำความเข้าใจ

ทันใดนั้นเอง พระเยซูทรงหันมาหาเขา ตรัสว่า “ซีโมน
เรามีอะไรจะพูดกับท่าน”

ลูกา 7:40

เขาสะดุ้ง... “ขอรับ... เชิญพระองค์ตรัสเถิด ”

เขาตอบโดยไม่รู้เลยว่า ... พระองค์ทรงรู้ว่าเขาคิดอะไร
เมื่อครู่

แล้วพระเยซูทรงเล่าเรื่องให้เขาฟัง.....ทุกคนในงานเลี้ยงก็
ฟังด้วย

อุปมาลูกหนี้สองคน

ลูกา 7:41

เจ้าหนี้คนหนึ่ง มีลูกหนี้อยู่สองคน คนหนึ่งยืมเยอะ
หน้อย คือ ยืม 500 เหรียญ เท่ากับค่าจ้างแรงงานถึง
500 วัน

ถ้าเขาจะใช้หนี้ เขาต้องใช้เวลามากกว่าสองปีที่จะ
ทำงานใช้ได้ เพราะในแต่ละวันที่ทำงาน ก็ต้องแบ่งให้
ตัวเองกินด้วย ดังนั้น ความพยายามที่จะเป็นเวลาที่ต้อง
หาเงินมาคืน อาจจะนานถึง 5 ปีก็เป็นได้ ส่วนอีกคนยืม
50 เหรียญ เท่ากับค่าจ้างแรงงาน 50 วัน ถ้าเขา
ตั้งใจจะคืนเงิน อาจใช้เวลาไม่กี่เดือน...

ใช้หนี้ไม่ไหว

ลูกา 7:42-43

แต่เสียดาย ทั้งสองไม่สามารถใช้หนี้ได้ และเจ้าหนี้ก็แสน
ใจดี เรียกทั้งสองคนมา และยกหนี้ให้ทั้งสองคน

เราขอถามท่านหน่อยว่า ทั้งสองคนนี้ ใครจะรักรู้สึก
กตัญญูต่อเจ้าหนี้มากกว่ากัน

ซีโมนตอบว่า กระผมว่า คนที่เจ้าหนี้ยกหนี้ให้มากกว่า
จะรักท่านเจ้าหนี้มากกว่าขอรับ” พระเยซูตรัสตอบ
เขา ”อืมม.. ความคิดของท่านนั้น ถูกต้องทีเดียวล่ะ”

อธิบายเหตุผล

พระเยซูทรงหันไปมองผู้หญิง และตรัสกับซีโมนว่า

ลูกา 7:44-47

“ดูซี เราเข้ามาในบ้านท่าน ท่านไม่ได้ให้น้ำล้างเท้าเรา แต่เธอเอาน้ำตามาล้างเท้าเรา และเธอผมเช็ด....

ท่านมิได้จูบเราทักทายตามธรรมเนียม แต่เธอไม่ได้หยุดที่จะจูบเท้าของเรา

ท่านไม่ได้เอาน้ำมันขลิบศีรษะของเรา เพื่อให้เราสดชื่น แต่เธอได้เอาน้ำมันหอมมาขลิบศีรษะของเรา ขอบอกเลยว่า ความผิดบาปของเธอที่มีมากมายนั้น ได้รับการยกโทษแล้ว ดังนั้นเธอจึงรักมาก ส่วนคนที่ได้รับการยกโทษไม่เท่าไร ก็จะรักน้อย

ยกโทษให้หมดสิ้น

ลูกา 7:44-47

แล้วพระเยซูหันไปหาเธอตรัสว่า “ความบาปผิดที่มีอยู่นั้น ... เรายกโทษให้หมดแล้ว”

คนข้าง ๆ ได้ยินดังนั้น มองหน้ากันอย่างแปลกใจ “เขาเป็นใครกันหรือ? ทำไมยกความผิดบาปของผู้คนได้?”

แต่พระเยซูไม่ได้ตอบพวกเขา แต่พูดกับเธอว่า “ความเชื่อของเจ้า ทำให้เจ้ารอดบาป.. กลับไป และเป็นสุขเถอะ”